సస్పెన్స్, థ్రిల్లర్ కథలు ......

వసుంధర

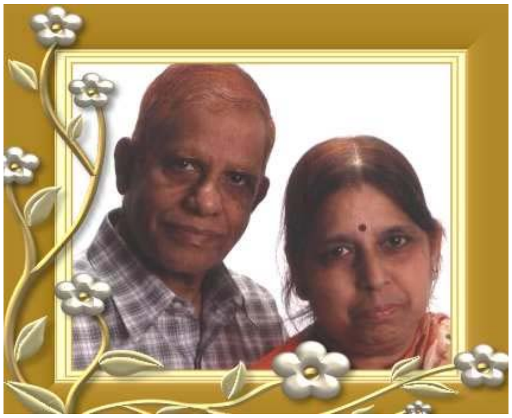

అభిరుచి

వందలాది నవలలూ, వేలాది కథలూ, కథానికలూ, బాల సాహిత్యం, సినిమా కథలూ, విశ్లేషణలూ, సాహితీ విమర్శలూ..ఇలా అనేక ప్రక్రియల్లో దశాబ్దాలపాటు కృషి చేసిన, చేస్తున్న వసుంధర దంపతులు దాదాపు 30 సంవత్సరాల క్రిందట విరివిగా డిటెక్టివ్ కథలు కూడా వ్రాసేవారన్న సంగతి చాలా మందికి తెలియకపోవచ్చు. అప్పట్లో 'అపరాథపరిశోధన' అనే మాసపత్రిక వస్తుండేది. అందులో వైవిధ్యభరితమైన సస్పెన్స్,థ్రిల్లర్ కథలు అనేకం వాసారు వసుంధర గారు. వాటిల్లో కొన్నింటిని 'కౌముది' పాఠకులకోసం ప్రత్యేకంగా అందిస్తున్నాం. మేము చేస్తున్న ఈ వెరైటీ ప్రయోగం పాఠకులకి నచ్చుతుందని ఆశిస్తున్నాం..ఎప్పటిలానే మీ అభిప్రాయాల కోసం ఎదురుచూస్తుంటాం. - *సంపాదకుడు.*

అందమైన అమ్మాయిని భార్యగా చేసుకోవాలని నా అభిలాష. అది మరీ అంత కష్టమైనది కాదని కూడా నాకు తెలుసు.

నెలకెనిమిది వందల జీతం వచ్చే ఉద్యోగం నాది. వెనకా ముందూ ఎవ్వరూ లేరు. కట్నాల బజార్లో నా ధర పదివేలదాకా పలుకుతోంది.

నేను కట్నం వద్దంటే ఆడపిల్లలు నాకోసం ఎగబడతారని నాకు తెలుసు.

నేను పొడగరిని, అందగాణ్ణి కాను. ఎవరినీ ప్రత్యేకంగా ఆకర్షించే లక్షణాలేమీ నాలో లేవు. అందువల్ల అందమైన ఆడపిల్లలెవ్వరూ కట్నమిచ్చి నన్ను పెళ్ళాడరు. ఆ విషయమూ నాకు తెలుసు.

కట్నం లేకుండా నన్ను వివాహం చేసుకున అందమైన ఆడపిల్లకూడా గతిలేక ఆ పని చేస్తుంది తప్ప ఆమెకు నాపై ప్రేమ ఉండదు. కన్నె చెరనుంచి బయటపడటానికి నన్ను సాధనం చేసుకుని ఆ తర్వాత జీవితాంతం అసంతృప్తితో బాధపడుతూ నన్ను సుఖసంతోషాలకు దూరం చేస్తుంది. అందుకే నేను మామూలు పద్ధతిలో అందగత్తెను పెళ్ళి చేసుకోవాలంటే భయపడుతున్నాను.

అయితే మరేం చేయాలి!

నేను నివసిస్తున్న సమాజంలో ఎన్నో విశేషాలు జరుగుతున్నాయి. అవన్నీ పత్రికల్లో, సినిమాల్లో కథారూపంలో మలచబడుతున్నాయి. నా కోణంలో వాటిన్నింటినీ పరిశీలించి ఒక నిజాన్ని గ్రహించాను. ఆ ప్రకారం ఆడపిల్లలు అత్యాచారానికి గురవుతున్నారు.

అత్యాచారం కేవలం బలవంతంలోనూ, మానభంగంలోనూ లేదు. నయవంచనలో కూడ ఉంది.

ఒకసారి మోసపోయిన ఆడపిల్ల తనకిక జీవితమే లేదనుకుంటుంది. ఆత్మహత్య చేసుకుని ప్రాణాలు తీసుకుంటుంది. లేదా జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకు కొనసాగిస్తుంది.

మనుషులందరూ ఒక్కటే అని అన్నిమతాలూ ఘోషిస్తున్నప్పటికీ - మతాలూ సృష్టించిన కులాలూ మనిషిని మనిషి నుంచి వేరుచేస్తున్నాయి. ఆ వేర్పాటు అర్థరహితమని తెలిసినా మనిషి శతాబ్దాలుగా ఈ సంప్రదాయాన్ని పాటిస్తూనే ఉన్నాడు. పురుషుల్లో కంటే స్త్రీలలో ఈ వేర్పాటుకు మరో పదం కూడా జతపడింది. అదే పతిత!

కులమతాలు మనిషిని మనిషి నుంచీ వేరుచేసినట్లే పతిత అన్నపదం స్త్రీని సాటి స్త్రీనుంచి వేరు చేస్తుంది. కులమతాలకు లాగే పతిత అన్నపదం కూడా అర్థరహితం. అందుకే నేనొక పతితను వివాహం చేసుకోవాలన్న నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఆ విధంగా ఒక అమాయకురాలికి, అసహాయురాలికి, అభాగినికి కొత్త జీవితాన్నిచ్చిన వాడి నౌతాను. ఆ కృతజ్ఞత కారణంగా ఆ యువతి జీవితాంతం నన్ను దైవంలా ఆరాధిస్తుంది.

నా యీ లోచనలు స్నేహితుడు రామకృష్ణకు చెప్పాను.

రామకృష్ణ ప్రాక్టికల్ మనిషి. ఎన్నో విషయాల్లో నాకు మంచి సలహాలనిచ్చాడు. వయసుకు నా యీడు వాడే ఐనా సమాజాన్ని చాలా విషయాల్లో నాకంటే బాగా అర్థం చేసుకున్నట్లు నాకు తోస్తుంది.

అయితే నేను చెప్పింది విని రామకృష్ణ హర్షించలేదు.

"ఈ సమాజంలో పతితకు గౌరవ స్థానం లేదు. పతితను పెళ్ళాడిన వాడికీలేదు. నీ బుద్ధి పెడదారులు పడుతోంది. పతితను భార్యగా ఆదరించగల మనోబలం నీకు కలకాలముండదు" అని హెచ్చరించాడతడు.

ఇది వినగానే అసలు విషయం నాకు స్ఫురించింది.

రామకృష్ణకో చెల్లెలుంది. ఆమె నాకంటికి అందంగా కనిపిస్తుంది. ఆమెను నాకిచ్చి పెళ్ళిచేస్తే బాగుంటుందని వాళ్ళింట్లో అభిప్రాయమే కానీ ఆమె అభిప్రాయం కాదని నా నమ్మకం. అది రామకృష్ణకు తెలుసు. అందుకే వాడు చొరవచేసి చెల్లెలి పెళ్ళి గురించి మాట్లాడలేకపోతున్నాడు. ఆ విషయం నేను గ్రహించినట్లు కూడా వాడికి తెలుసు. కాబట్టి అటునుంచీ నరుక్కు వస్తున్నాడు.

అంటే పెళ్ళి విషయంలో నేనే అభిప్రాయం వెలిబుచ్చినా అది తన చెల్లెలి వివాహానికి అనుగుణంగా ఉండే వరకూ వాడు నా మాటల్ని ఖండిస్తూనే ఉంటాడు.

రామకృష్ణ ప్రాక్టికల్ మనిషి కావచ్చు. సమాజాన్ని నాకంటే బాగా అర్థం చేసుకుని ఉండొచ్చు. అంతమాత్రాన నేను వాడి ఉద్దేశాల్ని కనిపెట్టలేకపోను.

నేను రామకృష్ణ మాటల్ని లెక్కచేయలేదు.

నాకింకో స్నేహితుడున్నాడు. వాడిపేరు కుమార్.

మనిషి ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండలేడు. తనలో రేగే భావసంచనాలను బట్టి మనిషి కాసేపు ఆస్తికుడు, కాసేపు నాస్తికుడు అవుతాడు. కాసేపు పవిత్రుడు రామకృష్ణ స్నేహం కోరితే, నాస్తికుడు పాపి కుమార్ స్నేహం కోరుతున్నాడు. కుమార్‌కు పద్దెనిమిదేళ్ళ

వయసులోనే వివాహమయింది. వాడికిప్పుడు ఇరవైనాలుగేళ్ళు. స్త్రీలంటే సదభిప్రాయం కానీ, గౌరవం కానీ లేదు. అది వాడి మాటల్లో బయటపడుతూంటుంది.

"సమాజం కట్టుబాట్లవల్ల ఆడది అణిగిమణిగి ఉంది. లేకుంటే స్త్రీ అంత నీచస్వభావురాలుండదు" అని కుమార్ నాతో చాలా సార్లన్నాడు.

వాడలాగన్నప్పుడు స్త్రీలోనే తల్లి, చెల్లి ఉన్నారన్న విషయం స్ఫురించి నేనువాడి మాటలను ఖండించడానికి ప్రయత్నించాను.

"దేవాలయం గర్భగుడిలో పట్టుబట్టలు శఠగోపం పూజారిని పరమ పవిత్రుడిలా కనిపించేలా చేస్తాయి. కాసేపటికా పూజారి తనకు వచ్చిన డబ్బులతో ఏ వేశ్యవాటికకైనా వెళ్ళవచ్చునని మనకు స్ఫురించను కూడా స్ఫురించదు. పురుషుడి జీవితంలో తల్లి, చెల్లి అలాంటివారు. ఆడవాళ్ళ గురించి ఆలోచించేటప్పుడు వాళ్ళను మనసులోకి రానివ్వకూడదు."

"అయితే ఏమంటావ్?"

"అనుభవంతో చెబుతున్నాను. ఎంతో పవిత్రంగానూ, సంస్కారవంతంగానూ కనబడే స్త్రీలు నన్ను కోరారు. అది నాకే ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేది. నాలో ఏదో విశేషముంది. నా ప్రయత్నం లేకుండానే ఆడవాళ్ళు నా వెంటబడతారు. అలాంటప్పుడు నేను ప్రయత్నం చేశానంటే ఎవరినైనా ఇట్టే వశపర్చుకోగలను."

"అలా ఎప్పుడైనా చేశావా?"

"వల విసరడమంటే నా కసహ్యం. ఇంతవరకూ నేనెవ్వరినీ మోసం చేయలేదు. నీకు తెలిసో తెలియదో - నేనంటే మోజుపడ్డ ఏ ఆడపిల్లకైనా ముందుగా నేను నా గురించి చెప్పేసుకుంటాను."

"ఏమని?"

"పాపా - నాకు పెళ్ళయింది. నువ్వు నా భార్యకంటే అందంగా ఉనావు. అందువల్ల నువ్వంటే నాకిష్టమే! కానీ ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ మనపెళ్ళి జరగదు. ఆ విషయం నువ్వు గ్రహించాలి."

"అయినా కూడా?" అంటూ నేనాశ్చర్యపడితే -

కుమార్ గొప్పగా నవ్వి - "అవును నేనేమన్నా సరే ఇష్టపడి ఆడవాళ్ళు తమంత తాము నాకాత్మార్పణ చేసుకుంటున్నారు. అది నీకాశ్చర్యంగా ఉండవచ్చు. మొదట్లో నేనూ ఆశ్చర్యపోయేవాణ్ణి. కానీ అనుభవంతో ఇప్పుడసలు విషయం అర్థం చేసుకున్నాను -" అన్నాడు.

"ఏమిటది?" అని నేను కుతూహలంగా అడిగితే -

"అపురూపమైన అందం, అద్భుతమైన తెలివి ఉన్న ఎందరో ఆడపిల్లలు గతిలేక అనర్హుణ్ణి కట్టుకుంటున్నారు. ఆ అసంతృప్తి వాళ్ళను నావంటి వారికి దగ్గర చేస్తుంది."

వాడు చెప్పిన ఈ కారణం నన్ను చాలా భయపెట్టింది. రామకృష్ణ చెల్లెలు కూడా నన్ను అనర్హుడిగానే భావించి పెళ్ళయిన తర్వాత్ కుమార్ వంటి వాళ్ళ వెంటబడితే!

అందుకే నేను పతితను పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకుంటున్నాను. పతిత అయితే ఆ తప్పేదో పెళ్ళికి ముందే అయిపోతుంది. పెళ్ళయ్యాక తప్పుచేయనివాళ్ళు పతితల్లోనే ఉంటారని నా నమ్మకం.

కుమార్ మాటలు నేను నమ్మాను. అయితే కుమార్ భార్య విషయమే నాకాశ్చర్యంగా ఉండేది. వాడూ తన భార్యను నాలుగు గోడలూ దాటనివ్వడు. పరులకంట పడనివ్వడు. తన భార్య గీత దాటుతుందని భయమా అంటే - "అదికాదు. ఆడదాన్నణచి ఉంచాలన్నది నా సిద్ధాంతం" అన్నాడు వాడు.

"తప్పుకదూ!" అని నేనంటే -

"తప్పేమిటి? నేను భర్తను కావడమే దాని అదృష్టం." అన్నాడు వాడు.

"నీ భార్య పరులకంట పడకూడదనుకున్నప్పుడు నీవు పరాయి ఆడవాళ్ళతో తిరగడం తప్పే అవుతుంది." అని నేనంటే -

"వలచివచ్చిన వనితను నిరాకరించడం తప్పని మన పురాణాలు ఘోషిస్తున్నాయి. నేను చేస్తున్నది పాపం కాదు. పాపం చేస్తున్నది మోహన్" అన్నాడు కుమార్.

ఆ విధంగా నేను మొట్టమొదటిసారిగా మోహన్ గురించి తెలుసుకున్నాను.

మోహన్ ఆడపిల్లలకు సంబంధించి మోసగాడు. వాడు పిల్ల చుట్టూ వలపన్ని మాయమాటలు చెప్పి లోబర్చుకుని అవసరం తీరాక చివరకు ఆమె దారి ఆమెదేనంటాడు. నిస్సందేహంగా మోహన్ దుష్టుడు. దుష్టుడికి దూరంగా ఉండాలన్న సామెతను దృష్టిలో ఉంచుకుని నేను వాడికి దూరంగానే ఉన్నాను. కానీ పతితను వివాహం చేసుకోవాలన్న ఆశయం నాకు మోహన్‌పట్ల ఆసక్తిని పెంచి వాడితో పరిచయానికి దారితీసింది.

తొలిపరిచయంలోనే నాతో మోహన్ - "ఆడపిల్లల్ని వలలో వేసుకోవడం చాలా సులభం. ట్రిక్కులు చెప్పమంటే చెబుతాను" అన్నాడు.

"ట్రిక్కులొకరు నేర్పితే వస్తాయా?" అన్నాను.

"అదీ నిజమే! ఇంద్రజాలికుడికి హస్తలాఘవం ఉంటుంది. తెలిసిన ట్రిక్కు కూడా అతడు చేసినట్లు మన వల్లకాదు. కానీ కొంత ప్రయత్నం చేయవచ్చు. నేను నాకు పరిచయమైన మగాళ్ళకి ఆడాళ్ళను వశపర్చుకునే ట్రిక్కు చెప్పి జీవితంలో పైకి వస్తున్నాను" అన్నాడు మోహన్.

నేను అపనమ్మకంగా నవ్వాను.

వాడది గ్రహించినట్లు - "నీకు నా మీద నమ్మకం కుదరాలంటే ఓ పని చేద్దాం. రేపు సాయంత్రం బీచ్‌కో సినిమాహాలుకో వెడదాం. అక్కడ నువ్వు నాకే అమ్మాయినైనా చూపించు. వారంరోజుల్లో ఆ పిల్లను నాదాన్ని చేసుకోకపోతే ఒట్టు" అన్నాడు.

ఈ సవాలు నా సంస్కారానికి నచ్చలేదు. కానీ ఎందరో ఆడపిల్లల సంస్కారాన్ని మోహన్‌కు ఋజువు చేసినట్లుంటుందని మనసును సరిపెట్టుకుని నేనంగీకరించాను. ఒకరోజు బీచివద్ద ఇద్దరం ఓ జంటను చూశాం. ఆమె సినీనటిలా ఉంది. వారిద్దరూ మేడ్‌ఫర్ ఈచ్ అదర్ అన్నట్లున్నారు.

"ఆమె నాకు నచ్చింది" అన్నాను.

"నచ్చడమంటే?" అన్నాడు మోహన్ అదోలా.

"ఆమెను వశపరచుకుంటే నీ శక్తిని నమ్ముతాను. నీ ట్రిక్కువల్ల ప్రయోజనముందనుకుంటాను."

మోహన్ పెదవి విరిచి - "నీ అభిరుచి ఇంత చీప్ అనుకోలేదు" అన్నాడు.

"అంటే?" అన్నానాశ్చర్యంగా.

"ఆడపిల్లల్ని వశపరచుకునే ముందు వాళ్ళను ఎన్నిక చేసుకోవడంలో అభిరుచి ఉండాలి. నా అభిరుచికి తగనివాళ్ళు కనబడితే నా ట్రిక్కు పనిచేయవు. ఎందుకంటే నా ట్రిక్కు ఫలించాలన్న గాఢమైన కోర్కె నాకుండాలికదా!" అన్నాడు మోహన్.

"ఆమె నీకు నచ్చలేదంటే నాకాశ్చర్యంగా ఉంది."

"నా అభిరుచి గురించి తెలిస్తే నీవాశ్చర్యపడవు. కొన్ని విశేషాలు చెబుతాను. వింటావా?" అన్నాడు మోహన్.

"చెప్పు" - అన్నాను.

మోహన్ ఒకసారి శ్రీదేవిని అనుకోకుండా ఏదో ఔట్‌డోర్ షూటింగులో చూశాట్ట. వాణ్ణి చూస్తూనే శ్రీదేవి చటుక్కున షూటింగ్ సగంలో ఆపివచ్చేసిందట. వాడితో - "మీవంటి పురుషుడినింతవరకూ నేను చూడలేదు. మీరు నన్ను పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే ఈ షూటింగు కూడా ఆపేసి ఈ క్షణంనుంచే సినీరంగం నుంచి నిష్క్రమిస్తాను" అందట శ్రీదేవి.

"ఆశ్చర్యం! అప్పుడు నువ్వు వెంటనే ఒప్పేసుకున్నావా?"

"ఒప్పుకుంటే కథేముంది? ఇంకా జయప్రద సంగతి తెలియదు నీకు. ఆమె నాతో ఏమందో తెలుసా? 'నువ్వు పెళ్ళిచేసుకుంటానని మాటిస్తే ఎంతకాలమైనా సరే వేచి ఉంటాను నేను సినీతారనని నీకభ్యంతరముండవచ్చు. అందుకే నీకు రెండవ భార్యగా ఉండడానికైనా నేను సిద్ధంగా ఉన్నాను' - ఆమె ఈ మాటలు విని నేను కరిగిపోలేదు. నిర్దాక్షిణ్యంగా శ్రీదేవిని నిరాకరించినట్లే ఆమెనూ నిరాకరించాను. అప్పుడామె విరక్తిభావంతో ఏదో ఒక వివాహానికి సిద్ధపడింది" అన్నాడు మోహన్.

"అంత అందమైన ఆడపిల్లలను నిరాకరించావంటే నమ్మబుద్ధి కావడంలేదు. ఆ తారల క్రీగంటి చూపులే చాలునని ఎందరో కలలు కంటున్నారు. కాదంటావా?" అన్నాను.

"అదే అభిరుచుల తేడా! నేను పై పై మెరుగులకు మోసపోయేవాణ్ణి కాదు సినీతారల అందం సహజమైనది కాదు" అన్నాడు మోహన్.

"శ్రీదేవి, జయప్రదల అందం మేకప్ కారణంగా వచ్చినది కాదు. వాళ్ళది సహజ సౌందర్యం -"

"కావచ్చు కానీ మేకప్ చాటున వారి సహజ సౌందర్యం మరుగున పడిపోయింది. నటన కారణంగా ఆ అందంతోపాటే స్త్రీ సహజమైన కోమలత్వం, సుకుమారత్వం, మృదుత్వం, లాలిత్యం వగైరాలన్నీ కూడా మరుగున పడిపోతాయి. బయటి ప్రపంచంలో సినీతారలను మించిన అందగత్తెలున్నారు. వారిలో అసలు సిసలు స్త్రీ ఉంది. నటన తెలియని ప్రేమ ఉంది. అలాంటివారినే నేను ఒకటి రెండుసార్లు అనుభవంతో విడిచిపెట్టేస్తున్నాను. అటువంటప్పుడు సినీతారల గురించి పట్టించుకుంటానా? నా అభిరుచే వేరు...." అన్నాడు మోహన్.

శ్రీదేవినీ, జయప్రదనూ, అప్పుడు బీచివద్ద అమ్మాయినీ కాదన్న వాడి అభిరుచికి తగ్గ పిల్లను నేనెక్కడ చూపగలను? అందుకే ఈ విషయంలో రామకృష్ణ సాయం తీసుకోవాలనుకున్నాను. రామకృష్ణకు మోహన్ గురించి చెప్పి - "మోహన్ అభిప్రాయాలు మార్చే సంస్కారం, అందుకవసరమైన అందం ఉన్నపిల్ల ఎన్నికలో నువ్వు నాకు సాయపడాలి?" అన్నాను.

అంతా విని "నువ్వు చెప్పిందాన్నిబట్టి ఆ మోహన్ మంచివాడు కాదని తెలుతోంది. నువ్వు మంచివాడివి. అమాయకుడివి. నా మాటవిని అలాంటి వాళ్ళకు దూరంగా ఉండు" అని హెచ్చరించాడు రామకృష్ణ.

"అంటే నేను చెడిపోతానని భయమా?"

"ఒకరి కారణంగా చెడిపోయే వాళ్ళకు వ్యక్తిత్వం లేనట్లే లెక్క. నీపై నాకెటువంటి అనుమానమూలేదు. కానీ మోహన్ వంటివాళ్ళు నీ మానసికారోగ్యాన్ని దెబ్బ తీస్తారు. వాడి భావాలను శాశ్వతంగా నీవెలాగూ ఇముడ్చుకోలేవు. తాత్కాలికంగా కూడా నువ్విబ్బందిపడకూడదని నా ఆశయం" అన్నాడు రామకృష్ణ.

ఆ విషయమ్మై రామకృష్ణకూ నాకు కొంత వాగ్వివాదమయింది. అప్పుడు నాకు వాడి మీద కోపం కూడా వచ్చింది. తనేదో పెద్దవాడూ, సంస్కారవంతుడూ అయినట్లూ - నేనేమో పసివాణ్ణీ చపలచిత్తుణ్ణీ అయినట్లూ మాట్లాడుతున్నాడు.

రామకృష్ణను నేనేమీ అనలేదు కానీ లక్ష్యపెట్టలేదు. రామకృష్ణ మాటలు మోహన్‌కు చేరవేశాను.

మోహన్ ఆవేశపడలేదు. వాడు నెమ్మదిగా "కొంత మంది సామాన్యులు తాము మహాత్మాగాంధీ అనుకుంటారు. అలాంటివాళ్ళకు బుద్ధి చెప్పాలంటే చాలా సింపుల్. నా మాట వింటే నీకు కొన్ని ట్రిక్స్ చెబుతాను. వాటిని రామకృష్ణ చెల్లెలిపై ప్రయోగించి చూడు. అప్పుడా కుటుంబం ఆదర్శాలేపాటివో నీకర్థమవుతుంది" - అన్నాడు.

ముందు ఉలిక్కిపడ్డా తర్వాత నేనాలోచించాను కాస్త లోతుగా.

రామకృష్ణ చెల్లెలు పేరు సత్యవతి. కాలేజీలో బియ్యే ఫైనలియర్ చదువుతోంది. ఆమె అందం నాకెప్పుడో నచ్చింది.

మోహన్ చెప్పిన ట్రిక్కులామెపై ప్రయోగిస్తే ఆమె నా వలలో పడిపోతే అప్పుడు నేనామెను పెళ్ళిచేసుకుందుకు అభ్యంతరముండదు. ఎందుకంటే - పెళ్ళికాకుండానే ఆమె నాకు వశమయిందంటే ఆమె నేనంటే ఇష్టపడుతున్నట్లే అర్థం. నన్నామె అనర్హుడిగా భావిస్తుందన్న బాధ భయం అనుమానం నాకుండవు. పెళ్ళికిముందే వశమైనా ఆమెను నేను పెళ్ళిచేసుకుంటానంటే ఆమెకు నా పట్ల కృతజ్ఞత కూడా ఉంటుంది. ఒక విధంగా పతితను పెళ్ళిచేసుకోవాలన్న కోరిక కూడా నాకు తీరినట్లే నేను తప్ప పరపురుష సంపర్కమెరుగని పతితను వివాహం చేసుకుంటే నా ఆశయానికి అంతకంటే మంచి క్లైమాక్సు ఎక్కడుంటుంది?

నేను మోహన్ని ట్రిక్కు చెప్పమన్నాను.

"అన్నీ ఒక్కసారి చెప్పను. వన్‌బై వన్ చెబుతాను" అన్నాడు మోహన్.

మొదటి ట్రిక్కు చెప్పాడు మోహన్.

ఆ ప్రకారం నేనామెను కాలేజీ దగ్గర పలకరించి - "నాకోసం మీరు కొంత సమయాన్ని వృథా చేసుకోగలనంటే మనం సాయంత్రం పార్కులో కలుసుకుందాం" అన్నాను. నేనాశ్చర్యపోయే విధంగా ఆమె అంగీకరించింది - ముందు కాస్త తటపాయించినా.

పార్కులో ఇద్దరం కలుసుకున్నాం. నాకు చాలా థ్రిల్లింగ్‌గా ఉంది. మొదటిరోజు ఇద్దరం చాలా మామూలు కబుర్లు చెప్పుకున్నాం.

"అనుకున్నది చెప్పడానికి రోజు ధైర్యం చాలలేదు. రేపు చెప్పడానికి ధైర్యం వస్తుందేమో - మరొక్కసారి మీరు వస్తానంటే!" అన్నాను.

ఆమె నవ్వింది. మర్నాడు మళ్ళీ ఇద్దరం కలుసుకున్నాం.

నేను తన్ని ప్రేమిస్తున్నట్లు చెప్పాను.

"మా ఇంట్లో ఈ విషయం తెలిస్తే అంతా సంతోషిస్తారు. మీరంటే మా ఇంట్లో అందరికీ సదభిప్రాయం" అంది సత్యవతి.

"అందరి విషయం వద్దు. మీ విషయం చెప్పండి!" అన్నాను.

సత్యవతి ముందు సిగ్గుపడింది. తర్వాత నెమ్మదిగా - "మా ఇంట్లో అందరిష్టమే నా ఇష్టం" అంది.

"అది ఆత్మ వంచన" అన్నాను.

సత్యవతి ప్రశ్నార్థకంగా నా వంక చూసింది.

నేను గతంలో రామకృష్ణకు చెప్పినవే నా అభిప్రాయాలామెకు మళ్ళీ చెప్పాను. సత్యవతి అన్నీ వింది.

"ఇప్పుడు చెప్పండి మీ అభిప్రాయం!" అన్నాను..

"మీరూహాలోకంలో ఉన్నారు. నేను వాస్తవంలో ఉన్నాను."

"అంటే?"

"డ్యూయెట్లూ, హానీమూన్లూ కార్లలో షికార్లూ వగైరాలు చదువుకుందుకూ, చూడ్డానికి బాగుంటాయేమోకానీ అనుభవానికి కాదు. మా ఇంట్లో అందరం ప్రాక్టికల్ మనుషులం -" అంది సత్యవతి.

"అయితే నేను మీకు నచ్చేనా?"

సత్యవతి మాట్లాడలేదు.

"నచ్చేననడానికి మనసొప్పడంలేదు మీకు!"

"అవును. ఈ మాట నేను వివాహం నిశ్చయమైనాక వరుడితో మాత్రమే అనాలనుకొంటున్నది" అందామె తెలివిగా.

"నా గురించి మీరేమైనా అనుకోండి. నాలో అలాంటి కాంప్లెక్సుంది. అది పోగొట్టుకోవడానికి మీరు సహకరించగలరా?" అన్నాను.

"ఏం చేయాలి?"

"రేపు నేను సెలవుపెడుతున్నాను ఆఫీసుకి. ఎవరికీ తెలియకుండా. ఇంట్లో చెప్పకుండా నా గదికి రాగలరా!" అన్నాను.

ఆమె ఆశ్చర్యపడ్డట్లు నా వంక చూసింది.

"నాకు తెలుసు. మీకై మీరలా రాలేరు. మీ అసహాయతే తప్ప మీరు నన్ను గౌరవించలేరు" అన్నాను.

ఆ మాటలామెపై మంత్రంలా పనిచేశాయి.

ఆమె వస్తానంది.

నేనాశ్చర్యపోయాను. మనసులో మోహన్‌కి ధన్యవాదాలర్పించుకున్నాను. ఆ తర్వాత వాణ్ణి కలుసుకుని జరిగింది చెప్పాను.

"వచ్చిన అవకాశం వృధాచేసుకోకు. ఉపయోగించుకో. నీకు మరికొన్ని ట్రిక్కు చెబుతాను" అన్నాడు వాడు.

మోహన్ చెప్పే ట్రిక్కు వింటూంటేనే నాలో ఆవేశం రేగింది. ఇక అనుభవంలో ఎలాగుంటుందో?

తినబోతూ రుచి అడగడమెందుకు?

మర్నాడు సత్యవతి అనుకున్న టైముకు నా గదికి వచ్చింది. ఇద్దరం కాసేపు మాట్లాడుకున్నాం.

"ఇక నేను వెడతాను" అందామె.

"వెళ్ళడానికేనా వచ్చింది!" అన్నాను.

ఆమె ప్రశ్నార్థకంగా నా వంక చూసింది.

నేనామె చేయిపట్టుకుని ఆమె కళ్ళలోకి చూశాను. ఆమె ప్రశ్నలన్నింటికీ నా చూపులే బదులిస్తాయని నాకు తెలుసు.

"నేను మిమ్మల్ని గౌరవించాను. మీరూ నన్ను గౌరవించాలి" అందామె చేయి విడిపించుకోకుండా.

"గౌరవమంటే నేనేం చేసినా అభ్యంతరపెట్టకపోవడం. ఆ గౌరవమిస్తే మీకు జీవితాంతం ఋణపడి ఉంటాను" అన్నాను.

"సంప్రదాయం ఒప్పని గౌరవాలు నేనివ్వలేను" అంటూ చేయి విడిపించుకుంది సత్యవతి.

నా ట్రిక్కేమీ ఆమెపై ఫలించలేదు.

"మీ తృప్తికోసం నా తృప్తిని చంపుకోలేను. పెళ్ళి కోసం పెళ్ళిని అవమానించలేను. ఈ క్షణంలో మీరన్న మాటలు మీ మనసుకు నచ్చినవే అయితే మీ వ్యక్తిత్వాన్ని నేనసహ్యించుకుంటున్నాను" అందామె.

"అయితే రమ్మనగానే ఎందుకు వచ్చినట్లు?"

"రావడానికి భయపడితే నా వ్యక్తిత్వాన్ని నేనవమానించినట్లు. కానీ మీరిక్కడ మీ వ్యక్తిత్వాన్నవమానించుకుంటారని నేనూహించలేదు."

ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

నేను మోహన్ దగ్గర వాడి ట్రిక్కును తిట్టాను.

మోహన్ చలించకుండా "నా ట్రిక్కు నా అభిరుచికి తగ్గ ఆడవారికోసం తయారయినవి. నీ అభిరుచి నా అభిరుచికి దగ్గర్లో లేకపోవడం నీ దురదృష్టం" అన్నాడు.

"నన్ను రామకృష్ణ చెల్లెలి గురించి ప్రోత్సహించింది నువ్వేకదా - ఇప్పుడిలాగంటావేం?" అనడిగాను.

"నేను చెబితే మాత్రం - ఆ అమ్మాయి బాగుండదని చెప్పి వెంటనే నిరాకరించవద్దూ! నేనైతే వ్యవహారాన్నింతవరకూ తీసుకొచ్చేవాణ్ణికాదు. నిన్ననే నేనా సత్యవతి మొఖం చూశాను... ఎప్పటికి నీ అభిరుచి మెరుగవుతుందో ...... ఆ దేవుడే నిన్ను కాపాడాలి ... "

"పోనీ నీ అభిరుచికి తగ్గ ఆడపిల్ల గురించి చెప్పకూడదూ?" అన్నాను చిరాగ్గా.

"ఉదాహరణకు జానకి.........." అన్నాడు మోహన్.

జానకి గురించి వాడు నాతో ఎన్నోసార్లు అన్నాడు.

వాడివల్ల ఏడాదిక్రితం మోసపోయి జీవచ్ఛవంలా బ్రతుకుతున్న యువతి పేరు జానకి! అందంలో అప్సరసను తలదన్నే జానకి మోహన్ అభిరుచులకి ప్రతిబింబం!

జయప్రదను, శ్రీదేవిని కాదన్న మోహన్ వరించిన జానకి - నాకెందుకు అర్ధాంగి కాకూడదు?

సత్యవతి అసలు రంగు బయటపడ్డాక - పతితను మాత్రమే వివాహం చేసుకోవాలన్న నా కోర్కె మరింతగా బలపడింది.

నేను మోహన్ నడిగి జానకి వివరాలు తెలుసుకున్నాను.

ఆమెదీవూరు కాదు. ఇక్కడికి యాభైకిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న చిన్నపట్టణంలో ఏదో ప్రయివేటు కంపెనీలో స్టెనోగ్రాఫర్‌గా పనిచేస్తోంది జానకి.

ఆమెను వివాహం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాను. ముందుగా ఆమెను కలుసుకుని మాట్లాడే ధైర్యం నాకు లేదనిపించింది. అందుకే ఓ ఉత్తరం రాశాను. ఒకసారి మోసపోయిన మగువ పురుషుణ్ణి చూస్తూనే రెచ్చిపోయి నానామాటలూ అనవచ్చు. ఉత్తరంలో నా ఉన్నతాశయం గురించి రాస్తూ, ఆమె గత చరిత్ర గురించి నాకు తెలిసినా దాంతో నాకేమీ సంబంధంలేదని స్పష్టం చేశాను. ఆ ఉత్తరాన్ని రామకృష్ణకు చూపించాను. నేను చేయబోయే ప్రతి మంచిపని గురించీ వాడికి సమాచారమందించకుండా ఉండలేను. అయితే జానకిని పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నట్లు మోహన్‌కి చెప్పలేదు. చెడ్డవాళ్ళకు చేయబోయే మంచి పనులగురించి చెప్పకూడదు కదా! రామకృష్ణ ఆ ఉత్తరం చదివి నాకేసి జాలిగా చూసి - "మోహన్‌కి సమాజంలో ఉన్నతస్థానం లేదు. మనిషిని చూడగానే వాడెలాంటివాడో అంచనా వేసెయ్యొచ్చు.. అలాంటివాడిని స్నేహితుడిగా అంగీకరించిన ఆడపిల్ల స్వభావం మంచిదయ్యుండదు. మన్నికయిన ఆడపిల్లలలాంటి వాడితో తిరగరు. నామాట విను. పెడదారులు పట్టిన నీ బుద్ధిని మంచిదారికి మళ్ళించు" అన్నాడు.

కానీ నేను మైకంలో ఉన్నాను. రామకృష్ణ మాటలు లెక్కచేయలేదు. అప్పుడు వాడు - "నామాట విని కనీసం ఒకసారి ఆ పిల్లను కలుసుకో - విషయం చెప్పకుండా పరిచయం చేసుకో - నచ్చితే అప్పుడూ పెళ్ళిచేసుకో. ముందుగా ఇలాంటుత్తరం మాత్రం వ్రాయకు. అనర్థాలకు దారితీస్తుంది" అన్నాడు.

ఈ సలహా నాకు సబబుగానే తోచింది. నేను బస్సు ప్రయాణం చేసి జానకి ఊరు వెళ్ళాను. అప్పుడామె ఊళ్ళో లేదు సెలవు తీసుకుని స్వగ్రామం వెళ్ళిందట. ఒకవిధంగా అదే నాకు మంచిదయింది. ఆమె గురించి అన్నిచోట్లా కొంత వాకబు చేశాను.

ఆఫీసులో జానకికి చాలా మంచిపేరుంది. వర్కులో సిన్సియరే! టైపింగులో ఆమెకు ఆమే సాటి! మనిషి చాలా బుద్ధిమంతురాలు. కానీ పాపం - ఎలా పడిందో ఓ వంచకుడి వలలో చిక్కుకుంది. దెబ్బతింది. అప్పట్నించీ అన్యమనస్కంగా ఉంటోంది. అయినా ఆఫీసు పనిలో లోటు రానివ్వదు. వంక దొరకనివ్వదు.

నాకు చాలా సంతోషమేసింది. జానకి ఆ ఊళ్ళో వేరే గది తీసుకుని ఉంటోంది. ఇంటివాళ్ళు కూడా ఆమె గురించి ఎంతో గొప్పగా చెప్పి - "ఎంతో పుణ్యం చేసున్నవాడికి తప్ప అలాంటి భార్య దొరకదు. ఆమెను మోసం చేసిన వెధవ పురుగులు పట్టిపోతాడు" అన్నారు.

జానకి, మోహన్‌ల ప్రణయం చాలామందికి తెలిసిందంటే జానకి తిరుగుబోతు కాదన్నమాట. ఆమె మోహన్‌ని గ్రుడ్డిగా నమ్మింది - అంతే!

నేను జానకి దూరబంధువునని చెప్పుకుని అక్కడ రెండురోజులున్నాను. జానకి రానే వచ్చింది.

ఆమెను చూడగానే తెల్లబోయాను.

నల్లటిరంగు, పొట్టి జుత్తు, ఎత్తుపళ్ళు........

ఆమెను నా భార్యగా ఊహించుకోవడం ఎలా?

కురూపిని వివాహం చేసుకోవడం తప్పని నా అభిప్రాయంకాదు. నేను ప్రవర్తనలో పతితనే కానీ అందంలో పతితను కోరుకోలేదు. అసలు సంగతి ఆమెకు చెప్పకుండా ఏవో అబద్దాలు చెప్పి అక్కణ్ణించీ బయటపడి మా ఊరు చేరుకుని రామకృష్ణకు జరిగింది చెప్పాను.

"నాకు తెలుసు - ఇలాగే జరుగుతుందని! ఆమె కురూపికాబట్టి ఆమె వెంట మగాళ్ళు పడడం అరుదు. మోహన్ నాలుగు మాయమాటలు చెప్పేసరికి లొంగిపోయి ఉంటుంది" అన్నాడు రామకృష్ణ.

"కానీ - ఇలా జరుగుతుందని నేనూహించలేదు. మోహన్ ఆమె అందానికి అప్సరస అని చెప్పాడు" అన్నాను.

"అన్నవాడి అభిరుచి ఎలాంటిదో ముందు నీవు తెలుసుకోవాలి!"

"వాడి అభిరుచి గురించి జానకిని చూసేవరకూ నేను సందేహించలేకపోయాను...."

"సరే - ఊహలో అయితేనేం - శ్రీదేవి, జయప్రదను నిరాకరించడం సాధ్యపడిన వాడి అభిరుచి గురించి నీకేమోగానీ - నాకేమీ సందేహం లేదు" అన్నాడు రామకృష్ణ.

అందులో నేను రామకృష్ణ మాటలు నమ్మానన్న వెటకారముందేమో నాకు తెలియదు. కానీ అప్పుడు నా అభిరుచి మాత్రం నన్ను వెక్కిరిస్తూంది.

జానకి మానసికంగా పతిత అయితే పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకున్నాడు. కానీ అందంలేని కారణంగా ఆమెను స్వీకరించలేక పోతున్నాను. అంటే నేను మనిషి చేసిన తప్పునే గానీ, దేవుడు చేసిన తప్పును క్షమించడానికి సిద్ధంగాలేను.

నా అభిరుచి మోహన్ అభిరుచి కన్నా అల్పమైనది!!

*****